

Dete nam je rojeno, kot dar za vse ljudi.

Spoštovano občestvo svete noči!

Poročilo o rojstvu Jezusa, kot ga beremo v Lukovem evangeliju, lahko razdelimo v dva dela.

V prvem delu prebranega evangeljskega odlomka sv. Luka postavi Jezusovo rojstvo v zgodovinski okvir. Glavna osebnost v tem delu je rimski cesar Avgust, ki je izdal odlok o popisu prebivalstva. Po gledanju Stare zaveze je popis prebivalstva pojmovan, kot greh proti Bogu, kajti v ozadju popisovanja je velikokrat želja po moči in želja po gospodovanju nad podložnimi prebivalci. Tudi Luka želi podčrtati, da je popis iskanje človeške moči in priložnost za razkazovanje človeških moči in sposobnosti. V tem smislu je v evangeliju zanimivo poudarjeno in rečeno, da se mora popisati »ves svet«.

Prav želja nekega zemeljskega vladarja po obvladovanju celega sveta pa je v Božjih očeh lahko priložnost, da Bog naredi odločilen korak in izpelje svoj načrt odrešenja, ki ga je že več stoletij pred tem napovedal prerok Mihej. Prerok Mihej je bil eden od štirih prerokov, ki so delovali v 4. stoletju pred Kristusom. Takole pravi: »Ti pa, Betlehem Efrata, si premajhen, da bi bil med Judovimi tisočnjami a iz tebe mi pride tisti, ki bo vladal v Izraelu, njegovi izviri so od nekdanj, iz davnih dni!« (Mih 5,1).

V drugem delu današnjega evangelija pa so v središču dogajanja betlehemijski pastirji, katerim je bilo najprej namenjeno veselo oznanilo božiča. Težko je reči, zakaj je Bog najprej namenil božično oznanilo prav pastirjem in prav k njim poslal angela? V Stari zavezi se beseda pastir uporablja tudi za kralje in za druge voditelje, ki se imenujejo »pastirji ljudstva«. Na tem mestu v evangeliju pa so pastirji mišljenji bolj, kot predstavniki preprostega ljudstva in bi jih morda danes lahko imenovali, da so to »delovni ljudje«, torej ljudje, ki so vpeti v vsakdanja opravila, ki si s svojim delom služijo vsakdanji kruh. Vsi ti ljudje so povabljeni, da sprejmejo veselo oznanilo svete noči.

V angelovem oznanilu je v nazivu, ki ga daje novorojenemu detetu (Odrešenik, Mesija), nasprotje: Odrešenik je naslov, ki se je veljal cesarju, kajti njegovo poslanstvo je bilo, da zagotavlja ljudstvu mir in blaginjo. Ta naslov je sedaj dan detetu v jaslicah, kot znamenje pravega, resničnega odrešenja.

»Dete, povito in položeno v jasli« je znamenje odrešenika, ki je rojen za nas in v sebi združuje tako moč, kot tudi človeško šibkost. Vse to v nas že prebuja misel na križanega Mesija, ki je po sv. Pavlu: »Judom v spotiko, poganom norost. Tistim pa, ki so poklicani, Judom in Grkom, je Mesija, Božja moč in Božja modrost« (prim. 1 Kor 1, 23-25).

V tej smeri moramo razmišljati o naslovu »Kristus Gospod«, ki ga angel daje novorojenemu detetu. To je namreč naslov, s katerim so apostoli nazivali vstalega Gospoda, po vstajenju od mrtvih.

Tako v sveti božični noči angel s svojim oznanilom že napoveduje vsebino veroizpovedi prve krščanske skupnosti, ki je v Jezusovi smrti in vstajenju videla dokončno uresničenje odrešenja, ki pa se je začelo v sveti noči, z rojstvom Božjega sina.

Znamenje, ki je bilo namenjeno pastirjem ima svoj namen v tem, da bi lahko tudi mi verovali in bi v Božjem detetu v jaslicah prepoznali Božjo slavo. Ob petju množice nebeške vojske se kaže, da je Božja slava za človeka vir miru in sreče. To ni mir, ki ga človek doseže morda na silo, z orožjem; ni mir, ki vlada tam, kjer ni konfliktov in napetosti, ampak je to Božji mir, ki je znamenje polnosti življenja. Ta polnost življenja je sad iskrenega in domačega odnosa z Bogom, ki posledično spremeni tudi moj odnos s sočlovekom.

Veselo oznanilo odrešenja Bog ne namenja močnim in pomembnim ljudem tega sveta, ampak vsem tistim, ki imajo odprto srce, ki hrepenijo po pravi sreči in miru.

Božična noč postavlja na glavo miselnost tega sveta, to nam jasno pove današnje prvo berilo (prim. Iz 9,1-3.5-6), kjer kot znamenje odrešenja ni mišljen kralj, ampak novorojeni otrok, ki prinaša novo upanje. To upanje ni grajeno na človeški moči in nasilju, ampak na Božji ljubezni in dobroti, ki je v prvi vrsti namenjena ubogim in preprostim.

Sveta noč je noč, ki nagovarja vsakega od nas. To je noč, ko se spominjamo, da se je Bog za nas rodil kot otrok. Božje dete v jaslicah vsakemu od nas ponuja roko in nas vabi na skupno pot.

Vse je odvisno od tega, ali smo sposobni odpreti naša srca in prepoznati dar, ki nam je ponujen. O tem nam tako lepo spregovori sv. Pavel v pismu Titu: »Razodela se je Božja milost, ki rešuje vse ljudi« (prim Tit 2,11-14). V novorojenem Božjem detetu se nam razodeva človekoljubnost in Božja milost, zato vas vabim, dragi bratje in sestre, da odpremo svoja srca in sprejmemo ta dar, ki je edini sposoben spremeniti naše življenje tako, da bomo tudi mi vedno bolj postajali dar za druge. Tako bo naše življenje postalo bolj uresničeno in tudi bolj polno iskrene in globoke vere, v kateri bomo tesneje povezani z Bogom in drug z drugim. To svojo iskreno in pristno vero potem izpovedujmo in živimo v naših družinah, na delovnem metu in v javnem življenju.

Dragi bratje in sestre želim vam, da bi letošnji Božič našel odmev tako v mojem, kot tudi v vašem vsakdanjem življenju, da bomo lahko vedno bolj priče Božje ljubezni in dobrote. Amen.

msgr. Alojzij Cvikl DJ
mariborski nadškof metropolit